UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

29 päivänä heinäkuuta 2010*

Asiassa C-54/09 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 6.2.2009,

Helleenien tasavalta, asiamiehinään I. Chalkias ja M. Tassopoulou, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään H. Tserepa-Lacombe ja F. Jimeno Fernández, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

*Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Tizzano sekä tuomarit A. Borg Barthet (esittelevä tuomari), M. Ilešič, M. Safjan ja M. Berger,

julkisasiamies: J. Kokott,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiehen 18.3.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Helleenien tasavalta vaatii valituksessaan sen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-339/06, Kreikka vastaan komissio, 11.12.2008 antaman tuomion (Kok., s. II-3525; jäljempänä valituksenalainen tuomio) kumoamista, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi sen kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain tietyille hehtaarimäärille varainhoitovuonna 2006 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisen viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi

4.10.2006 tehty komission päätös 2006/669/EY (EUVL L 275, s. 62; jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus (EY) N:o 1493/1999

2 Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 (EYVL L 179, s. 1) 14 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio myöntää jäsenvaltiolle vuosittain alustavat määrärahat objektiivisin perustein, joissa otetaan huomioon erityistilanteet ja -tarpeet sekä järjestelmän tavoitteen saavuttamiseksi vaaditut ponnistelut.

2. Alustavia määrärahoja mukautetaan todellisten menojen ja jäsenvaltioiden toimittamien tarkistettujen menoarvioiden perusteella ottaen huomioon järjestelmän tavoitteen ja käytettävät varat.

3. Jaettaessa rahoitusta jäsenvaltioiden kesken on otettava asianmukaisesti huomioon yhteisön viininviljelyalan osuus kyseisessä jäsenvaltiossa.

– –”

Asetus (EY) N:o 1227/2000

3 Asetuksen N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityisesti tuotantokyvyn osalta 31.5.2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1227/2000 (EYVL L 143, s. 1), sellaisena kuin sitä sovelletaan varainhoitovuonna 2006 (jäljempänä asetus N:o 1227/2000), 16 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 10 päivänä heinäkuuta rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevan järjestelmän osalta:

a) ilmoitus kuluvan varainhoitovuoden 30 päivään kesäkuuta asti tosiasiallisesti toteutuneista menoista sekä asianomaisesta kokonaispinta-alasta;

b) ilmoitus kuluvan varainhoitovuoden 30 päivään kesäkuuta asti tilitetyistä menoista sekä asianomaisesta kokonaispinta-alasta;

c) kuluvan varainhoitovuoden menoja koskevat myöhemmät hakemukset, jotka tehdään muiden kuin asetuksen (EY) N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen varojen osalta, ja kussakin tapauksessa asianomainen kokonaispinta-ala;

d) seuraavien varainhoitovuosien tarkistetut menoarviot ja asianomaiset kokonaispinta-alat rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevan järjestelmän toteuttamisajanjakson loppuun asti kullekin jäsenvaltiolle myönnettyjen varojen rajoissa.

2. Rajoittamatta talousarviota koskevaan kurinalaisuuteen liittyvien yleisten sääntöjen soveltamista, jos tiedot, jotka jäsenvaltioiden on 1 kohdan mukaan toimitettava komissiolle, ovat puutteellisia tai määräaikaa ei ole noudatettu, komissio vähentää maatalouskulujen perusteella laskettuja ennakkomaksuja väliaikaisesti ja kiinteämääräisesti."

4 Asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Kunkin jäsenvaltion jonkin varainhoitovuoden osalta ilmoittamat tosiasiallisesti toteutuneet ja maksetut menot rahoitetaan ainoastaan 16 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti tiedoksi annettujen määrien rajoissa, jos kyseiset määrät eivät kokonaisuudessaan ylitä jäsenvaltiolle asetuksen – – N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjä määrärahoja.

– –

3. Jäsenvaltioiden 16 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tekemät hakemukset hyväksytään suhteellisesti määrärahoin, jotka ovat käytettävissä sen jälkeen kun jäsenvaltioille asetuksen – – N:o 1493/1999 14 artiklan mukaisesti myönnetystä kokonaismäärästä on vähennetty kaikkien jäsenvaltioiden osalta 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitetut määrät ja 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitetut määrät. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille hyväksytyistä hakemuksista mahdollisimman pian 30 päivän kesäkuuta jälkeen.

4. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jos 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitettu kokonaispinta-ala on pienempi kuin kyseiselle jäsenvaltiolle asetuksen – – N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen

kyseisen varainhoitovuoden määrärahojen yhteydessä esitetty hehtaarimäärä, kyseiselle varainhoitovuodelle ilmoitetut menot rahoitetaan ainoastaan siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitettua kokonaispinta-alaa kerrottuna keskimääräisellä hehtaarituella, sellaisena kuin se johtuu jäsenvaltiolle asetuksen – – N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnetyn määrän ja säädetyn hehtaarimäärän suhteesta.

Kyseinen määrä ei missään tapauksessa voi olla suurempi kuin 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitetut menot.

Tätä kohtaa sovellettaessa ilmoitetun kokonaispinta-alan ja asianomaisen varainhoitovuoden määrärahojen yhteydessä esitetyn pinta-alan välillä sallitaan viiden prosentin poikkeama.

Määrät, joita ei ole rahoitettu tämän kohdan nojalla, eivät ole käytettävissä 3 kohtaa sovellettaessa.

– –

8. Viittaukset johonkin varainhoitovuoteen ovat viittauksia jäsenvaltioiden tosiasiallisesti 16 päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 15 päivän lokakuuta välisenä aikana suorittamiin maksuihin.

– –”

Asetus (EY) N:o 1258/1999

5 Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 (EYVL L 160, s. 103) 5 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissio toimittaa jäsenvaltioiden käyttöön 2 ja 3 artiklassa tarkoitettujen menojen kattamiseksi tarvittavat määrärahat ennakkomaksuina viitekauden aikana maksettujen menojen perusteella.

– –”

6 Kyseisen asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissio päättää myönnettävistä kuukausittaisista ennakkomaksuista hyväksyttyjen maksajavirastojen maksamien menojen perusteella.

Lokakuun menojen katsotaan liittyvän lokakuuhun, mikäli ne maksetaan 1–15 päivänä lokakuuta ja marraskuuhun, mikäli ne maksetaan 16–31 päivänä lokakuuta. Ennakkomaksut maksetaan jäsenvaltiolle viimeistään sitä kuukautta, jona meno on toteutettu, seuraavan toisen kuukauden kolmantena työpäivänä.

– –”

Asian tausta

7 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on esittänyt asian taustalla olevat tosiseikat seuraavasti:

”6 Varainhoitovuoden 2006 (16.10.2005–15.10.2006) osalta asetuksen N:o 1493/1999 nojalla myönnettyjen tukien alustavasta jaosta päätettiin määrärahojen alustavasta jaosta jäsenvaltioittain tietyille hehtaarimäärille viinivuonna 2005/2006 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisen viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi 10.10.2005 tehdyllä komission päätöksellä 2005/716/EY (EUVL L 271, s. 45). Kyseisen päätöksen liitteessä vahvistetaan Kreikan valtion alustavan määrärahan summaksi 8 574 504 euroa 1 249 hehtaarin pinta-alalle.

7 Kreikan viranomaiset tekivät komissiolle asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan ja asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan nojalla 10.7.2006 ilmoituksen Kreikassa olevien viiniviljelmien rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvistä menoista varainhoitovuoden 2006 aikana määrärahojen saamiseksi. Tämän ilmoituksen mukaan kyseisten menojen kokonaismäärä oli 6 829 204,46 euroa ja vastaava pinta-ala 788,002 hehtaaria.

8 Kreikan viranomaiset lähettivät komissiolle 22.9.2006 kirjeen tiedottaakseen tälle ATK-tietojen syöttämistä koskeneesta virheestä ja siitä, että huomioon otettava pinta-ala on 1 102,271 hehtaaria. Viranomaiset täsmensivät, että tämä pinta-ala vastaa sitä kokonaispinta-alaa, joka esitetään 10.7.2006 päivätyn kirjeen liitteenä olevassa taulukossa, jossa esitetään Kreikassa olevien viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi 30.6.2006

asti tosiasiallisesti toteutuneet menot, ja joka on 1 085,391 hehtaaria, ja sitä kokonaispinta-alaa, joka esitetään 10.7.2006 päivätyn kirjeen liitteenä olevassa taulukossa, jossa esitetään Kreikassa olevien viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi 30.6.2006 asti maksetut menot, ja joka on 16,88 hehtaaria. Viranomaiset totesivat myös kokonaismenojen määrän olevan 6 829 204,46 euroa.

9 Kreikan viranomaiset toistivat 26.9.2006 viinien hallintokomitean 890. kokouksen aikana pyyntönsä komissiolle korjattujen tietojen huomioon ottamisesta. Komissio hylkäsi Kreikan viranomaisten pyynnön suullisesti ja ilmoitti, että korjatut tiedot oli toimitettu myöhässä.

10 Komissio teki 4.10.2006 [riidanalaisen päätöksen]. Komission edustaja tapasi samana päivänä Kreikan viranomaisten edustajia ja selitti heille, että kun otetaan huomioon määräajat, oli mahdotonta hyväksyä heidän pyyntöänsä niiden korjattujen tietojen huomioon ottamisesta, joista tiedotettiin 22.9.2006.

11. Kreikan viranomaiset lähettivät komissiolle 16.10.2006 kirjeen, jossa ne pyysivät tältä, että riidanalaisen päätöksen liitettä muutetaan. Komissio ei hyväksynyt tätä pyyntöä".

Asian käsittelyn vaiheet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

8 Kreikan valtio nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 30.11.2006 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen tai muuttaa sitä siltä osin kuin se koskee määrärahoja Kreikassa olevien viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi, jotta otetaan huomioon korjatut tiedot, jotka toimitettiin komissiolle 22.9.2006, ja jotta Kreikalle jaetaan vastaavat määrärahat.

9 Kreikan valtio vetosi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen, jotka koskivat asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan ohjeellisuutta, lojaalin yhteistyön, vilpittömän mielen ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista sekä suhteellisuusperiaatteen ja tehokkuusperiaatteen loukkaamista.

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi mainitun kanteen valituksenalaisella tuomiolla.

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi ensimmäisen kanneperusteen osalta valituksenalaisen tuomion 25 kohdassa, että asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan sanamuodosta sekä sen lainsäädännön, jonka osa asetus on, systematiikasta ja tarkoituksesta ilmenee, että kyseisessä artiklassa säädetty määräaika on pakottava.

12 Se huomautti tältä osin aluksi mainitun tuomion seuraavassa kohdassa, että ilmaisun ”määräaika, jota ei voi pidentää” lisääminen ei ole tarpeellista, jotta kyseisen määräajan katsotaan olevan pakottava.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän jälkeen, että se, että kolmen asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan kieliversion mukaan jäsenvaltiot toimittavat komissiolle kunkin vuoden 10. päivään heinäkuuta ”mennessä” kyseisessä säännöksessä tarkoitetut tiedot, ei anna kyseisille kieliversioille muunlaista merkitystä kuin muissa kieliversioissa.

14 Sen mukaan lisäksi se tehtävä, joka tällä määräajalla on viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen järjestelmässä, ja se tarkoitus, joka on järjestelmässä säädetyn määräajan kohteena olevalla, asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa mainituista menoista ja asianmukaisista pinta-aloista annettavalla ilmoituksella, vahvistavat määräajan pakottavuuden.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tältä osin valituksenalaisen tuomion 29 kohdassa, että asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan tarkoituksena on mahdollistaa asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen määrärahojen tehokas määrittely, joten päivämäärää, jona jäsenvaltioiden on annettava komissiolle vuosittain tiedot, on noudatettava, jotta alustavat määrärahat, joista säädetään asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdassa, mukautetaan muun muassa todellisten menojen perusteella kyseisen asetuksen 14 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

16 Se huomautti valituksenalaisen tuomion 30–32 kohdassa myös, että 10. päivä heinäkuuta, joka liittyy 15. päivään lokakuuta, on määritetty, jotta komissiolla on tarpeeksi aikaa tehdä ja julkaista ennen varainhoitovuoden päättymistä päätös asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta määrärahojen lopullisesta jaosta.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi lisäksi valituksenalaisen tuomion 33–35 kohdassa, että jotta jäsenvaltiot voivat suorittaa viimeiset maksut, jotka liittyvät asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitettuihin menoihin, ennen kuluvan varainhoitovuoden päättymistä ja saada komissiolta niistä korvauksen ennen varainhoitovuoden päättymistä kyseisen varainhoitovuoden osalta käytettävissä olevien budjettikohtien mukaisesti, kyseessä olevien säännösten tehokas vaikutus edellyttää, että päätös määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain varainhoitovuonna tehdään ennen kyseisen varainhoitovuoden päättymistä, eli ennen 15. päivää lokakuuta.

18 Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 39 kohdassa, että perustelut sille, onko asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa vahvistettu määräaika pakottava vai ei, eivät voi pohjautua kyseisen artiklan 2 kohtaan, koska viimeksi mainittu säännös koskee seurauksia tilanteessa, jossa asianomainen jäsenvaltio on mahdollisesti toimittanut komissiolle puutteellisia tietoja tai jossa kyseinen jäsenvaltio ei mahdollisesti ole noudattanut näiden tietojen toimittamista koskevaa määräaikaa.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi lisäksi valituksenalaisen tuomion 41 kohdassa Kreikan valtion esittämän väitteen siitä, että asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 1 kohta vahvistaa, että säädetty määräaika on ohjeellinen siltä osin kuin kyseisessä säännöksessä säädetään periaatteesta, jonka mukaan komission on rahoitettava jäsenvaltioiden tosiasiallisesti toteutuneet menot, mikä merkitsee sitä, että jäsenvaltiot voivat korjata virheensä heinäkuun 10. päivän jälkeen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti tältä osin ensin, että asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 1 kohta koskee sellaisten tosiasiallisesti toteutuneiden ja maksettujen menojen rahoittamista, jotka on ilmoitettu asianomaiselta varainhoitovuodelta, eikä ainoastaan tosiasiallisesti toteutuneiden menojen rahoittamista, ja totesi tämän jälkeen, että kyseinen väite on tehoton siltä osin kuin se perustuu tämän säännöksen epätäydelliseen lainaukseen.

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 50–60 kohdassa toisen ja kolmannen kanneperusteen, joissa Kreikan valtio väitti lähinnä, että sen komissiolle ennen asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan päättymistä toimittamien tietojen väitetty virheellisyys oli selvää ja että komissiolla oli näin ollen lojaalin yhteistyön, vilpittömän mielen ja hyvän hallinnon periaatteiden nojalla velvollisuus ottaa kyseisen määräajan päättymisen jälkeen toimitetut korjatut tiedot huomioon.

21 Todettuaan, ettei Kreikan viranomaisten komissiolle 10.7.2006 toimittamien tietojen virheellisyys ollut millään tavalla selvää, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli tämän perusteella valituksenalaisen tuomion 57 kohdassa, että Kreikan valtion perustelut pohjautuvat virheelliseen tosiseikkoja koskevaan oletukseen.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa, että kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan pakottava luonne, jäsenvaltio ei voi vaatia komissiolta, että tämä ottaa huomioon tietoja, jotka on toimitettu kyseisen määräajan päättymisen jälkeen. Se täsmensi tämän jälkeen kyseisen tuomion 59 kohdassa, että vaikkei ole täysin suljettu pois, että komissio ottaa huomioon tiedot, jotka jäsenvaltio on toimittanut myöhässä, komissio voi kuitenkin kieltäytyä ottamasta huomioon tällaisia tietoja, jos tämä voi estää tekemästä määräajassa päätöksen määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain kyseisenä varainhoitovuonna. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli tämän perusteella, ettei komissio ollut loukannut periaatteita, joihin on vedottu, kun se päätti olla ottamatta huomioon korjattuja tietoja, koska Kreikan valtio toimitti korjatut tiedot vasta 22.9.2006 eli yli kaksi kuukautta sen jälkeen, kun se oli alun perin toimittanut väitetysti virheelliset tiedot, ja ainoastaan kolme viikkoa ennen päätöksen tekemisen määräpäivää, joka oli 15.10.2006.

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi myös Kreikan valtion esittämän neljännen kanneperusteen, joka koski suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

24 Se totesi aluksi valituksenalaisen tuomion 66 kohdassa, että siitä Kreikan valtion esittämästä väitteestä poiketen, jonka mukaan komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta, koska Kreikan valtiolle on määrätty ne bis in idem -periaatteen vastaisesti kaksinkertainen seuraamus soveltamalla kumulatiivisesti asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohtaa ja 17 artiklan 4 kohtaa, riidanalaisesta päätöksestä ei ilmene, että komissio on soveltanut Kreikan valtioon mainitun asetuksen 16 artiklan 2 kohtaa.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 69–75 kohdassa Kreikan valtion väitteen, jonka mukaan komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta, koska se on määrännyt Kreikan valtiolle suhteettoman pitkälle menevän seuraamuksen suhteessa Kreikan viranomaisten tekemään tietojenkäsittelystä johtuvaan tietoja koskevaan virheeseen.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi myös viidennen kanneperusteen, joka koski tehokkuusperiaatteen loukkaamista.

27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti ensin, että pakottavasta määräajasta säätäminen on välttämätöntä, jotta komission päätös määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain voidaan tehdä ennen kyseisen varainhoitovuoden päättymistä, ja totesi tämän perusteella valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa, että asetuksen N:o 1493/1999 11, 13 ja 14 artiklan sekä asetuksen N:o 1227/2000 16 ja 17 artiklan tehokas vaikutus ei ole esteenä pakottavan määräajan soveltamiselle ja sille, että kieltäydytään ottamasta huomioon jäsenvaltion kyseisen määräajan jälkeen toimittamat tiedot, vaikka tämä johtaa kyseiselle jäsenvaltiolle myönnettyjen tukien alentamiseen.

Asianosaisten vaatimukset

28 Kreikan valtio vaatii, että unionin tuomioistuin

– ottaa valituksen tutkittavaksi

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– hyväksyy kanteessa esitetyt vaatimukset

– velvoittaa komission korvaamaan sekä muutoksenhakumenettelystä että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

29 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

– jättää valituksen tutkimatta ja hylkää sen perusteettomana

– velvoittaa Kreikan valtion korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

30 Kreikan valtio vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen, jotka koskevat asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 17 artiklan virheellistä tulkintaa, sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon useiden yleisten oikeusperiaatteiden ulottuvuutta, ja ristiriitaisia perusteluja.

Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 17 artiklan virheellistä tulkintaa

Asianosaisten lausumat

31 Kreikan valtio moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että tämä on tulkinnut virheellisesti asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 17 artiklaa, joiden yhdistetty tulkinta osoittaa toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että mainitussa 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on ohjeellinen.

32 Kyseisen määräajan ohjeellisuus perustuu erityisesti asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohtaan. Kreikan valtio väittää tältä osin kyseisen säännöksen sanamuodosta ilmenevän, että puutteellisten tietojen toimittaminen tai tietojen toimittaminen määräajan päätyttyä johtaa ainoastaan ennakkomaksujen väliaikaiseen ja kiinteämääräiseen vähentämiseen. Kreikan valtion mukaan tästä seuraa, että kyseinen seuraamus voidaan poistaa jälkeenpäin silloin, kun asianomainen jäsenvaltio on täydentänyt tietoja tai toimittanut tiedot ennen päätöstä, jolla määrärahat jaetaan lopullisesti jäsenvaltioittain, joten sille ei aiheudu mitään seuraamusta eikä niitä summia, joihin sillä on oikeus, voida vähentää.

33 Kreikan valtion mukaan ei ole ajateltavissa, että unionin lainsäätäjä olisi toteuttanut sellaisten jäsenvaltioiden osalta, jotka toimittavat määräajassa virheellisiä tietoja, säännöksen, joka on seuraamukseltaan ankarampi kuin säännös, jota sovelletaan niihin, jotka eivät ole toimittaneet mitään tietoja tai jotka ovat toimittaneet puutteelliset tiedot.

34 Määräajan ohjeellisuus ilmenee myös asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 1 kohdan sanamuodosta, jonka mukaan rahoituksen kohteena ovat tosiasiallisesti toteutuneet menot eivätkä tosiasiallisesti toteutuneet ja ilmoitetut menot, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut. Kreikan valtio päättelee tämän perusteella, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus korjata ilmeiset tietojenkäsittelystä johtuvat virheet vielä jopa 10. päivä heinäkuuta jälkeen.

35 Se väittää lisäksi, että se, ettei asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan kreikankielisessä versiossa ole ilmaisua ”viimeistään”, joka on muissa kieliversioissa, vahvistaa kyseisessä säännöksessä tarkoitetun määräajan ohjeellisuuden.

36 Tätä tukee myös se, että komissio on itse myöntänyt hyväksyneensä mainitun määräajan päättymisen jälkeen toimitettuja tietoja.

37 Komissio väittää, että ensimmäistä valitusperustetta ei voida ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin siinä toistetaan ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt väitteet.

38 Se väittää erityisesti, että Kreikan valtion väite, jonka mukaan asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan ohjeellisuus on vahvistettu saman asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa, on jätettävä tutkimatta, koska sillä pyritään siihen, että tosiseikat tutkitaan uudelleen.

39 Komissio väittää lisäksi, että asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohdasta ei voida päätellä, että kyseisen artiklan 1 kohdassa säädetty määräaika on ohjeellinen, koska kyseisten säännösten tehtävä ja päämäärä ovat erilaisia. Kyseistä 2 kohtaa sovelletaan siten ainoastaan puutteellisten tietojen toimittamiseen tai tietojen toimittamiseen myöhässä, mistä ei ole kyse nyt esillä olevassa asiassa.

40 Komissio toteaa Kreikan valtion väitteestä, joka koskee sitä, että asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan kreikankielisessä versiossa ei ole sanaa ”viimeistään”, ettei sitä voida ottaa tutkittavaksi, koska sillä pyritään siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen. Se väittää pääasian osalta, että mainitun sanan puuttuminen kreikankielisestä versiosta ei ole olennainen tulkintaa koskeva seikka arvioitaessa riidanalaisen määräajan luonnetta ja että se ei missään tapauksessa osoita, että kyseinen määräaika on ohjeellinen.

41 Vastauksena väitteeseen, jonka mukaan asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan ohjeellisuutta tukee se, että komissio on myöntänyt hyväksyvänsä määräajan jälkeen toimitetut tiedot, komissio huomauttaa lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen katsoneen perustellusti, että jäsenvaltio ei voi edellyttää, että määräaikojen jälkeen toimitetut tiedot otetaan huomioon, ja että komissio voi hylätä tällaisen vaatimuksen silloin, kun päätöksen tekeminen ajoissa määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain osoittautuu mahdottomaksi.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

– Tutkittavaksi ottaminen

42 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä tosin seuraa, että SEUT 256 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja unionin työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi. Sellainen valitus, jossa vain

kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan unionin yleisessä tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut, ei siis täytä kyseisissä määräyksissä asetettua perusteluvelvollisuutta (ks. mm. yhdistetyt asiat C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P ja C-137/07 P, Erste Group Bank ym. v. komissio, tuomio 24.9.2009, Kok., s. I-8681, 131 kohta).

43 Kun valittaja riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen tekemän unionin oikeuden tulkinnan tai soveltamisen, ensimmäisessä oikeusasteessa tutkittuja oikeuskysymyksiä voidaan kuitenkin käsitellä uudelleen valituksen yhteydessä. Muutoksenhakumenettelyn tarkoitus jäisi nimittäin osaksi toteutumatta, jollei valittaja voisi tällä tavoin perustaa valitustaan perusteisiin ja perusteluihin, jotka on esitetty jo unionin yleisessä tuomioistuimessa (asia C-425/07 P, AEPI v. komissio, tuomio 23.4.2009, Kok., s. I-3205, 24 kohta).

44 Kreikan valtion esittämällä ensimmäisellä valitusperusteella pyritään nimenomaan riitauttamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asetuksen N:o 1227/2000 16 ja 17 artiklasta omaksuma tulkinta. Se on siis otettava tutkittavaksi.

– Asiakysymys

45 Suurimmassa osassa asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan kieliversioita säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ”viimeistään” kunkin vuoden 10. päivänä heinäkuuta kyseisessä säännöksessä mainitut tiedot.

46 Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö mainittu määräaika olisi tällaisen muotoilun vuoksi pakottava. Kyseisellä artiklalla ei ole muihin kieliversioihin nähden erilaista merkitystä sen vuoksi, että kolmessa kieliversiossa, mukaan lukien kreikankielinen versio, säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset tiedot komissiolle kunkin vuoden 10. päivään heinäkuuta ”mennessä”.

47 Tämä tulkinta saa vahvistuksen niin asetuksen N:o 1227/2000 systematiikasta kuin sen 16 artiklan 1 kohdan tarkoituksestakin.

48 Ensimmäiseksi on todettava, että Kreikan valtion väite, jonka mukaan kyseisessä säännöksessä säädetyn määräajan ohjeellisuus seuraa asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohdasta, perustuu virheelliseen oletukseen siitä, että kyseinen säännös kattaisi myös tapauksen, jossa jäsenvaltio on jättänyt toimittamatta komissiolle asetuksen 16 artiklan 1 kohtaan perustuvan ilmoituksen, vaikka kyseisen säännöksen sanamuodosta seuraa selkeästi, että kyse on yksinomaan puutteellisista ilmoituksista, joita ei ole täydennetty kunkin vuoden 10. päivään heinäkuuta mennessä.

49 Asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohdan mukaan on näet niin, että jos tiedot, jotka jäsenvaltioiden on 16 artiklan 1 kohdan mukaan toimitettava komissiolle, ovat puutteellisia tai määräaikaa ei ole noudatettu, komissio vähentää maatalouskulujen perusteella laskettuja ennakkomaksuja.

50 Tästä seuraa, että Kreikan valtion väitteitä ei voida tältä osin hyväksyä.

51 Lisäksi on korostettava, että asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohta koskee asetuksen N:o 1258/1999 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja maatalouskulujen perusteella laskettuja ennakkomaksuja eikä määrärahojen lopullista jakoa.

52 Kyseisen artiklan mukaan komissio toimittaa jäsenvaltioiden käyttöön asetuksen 2 ja 3 artiklassa tarkoitettujen menojen kattamiseksi tarvittavat määrärahat ennakkomaksuina viitekauden aikana maksettujen menojen perusteella. Saman asetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaan komissio päättää myönnettävistä kuukausittaisista ennakkomaksuista hyväksyttyjen maksajavirastojen maksamien menojen perusteella. Nämä ennakkomaksut maksetaan jäsenvaltiolle viimeistään sitä kuukautta, jona meno on toteutettu, seuraavan toisen kuukauden kolmantena työpäivänä.

53 Asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohdassa säädetään tässä yhteydessä, että jos tiedot, jotka jäsenvaltioiden on saman artiklan 1 kohdan mukaan toimitettava komissiolle, ovat puutteellisia tai määräaikaa ei ole noudatettu, komissio vähentää maatalouskulujen perusteella laskettuja ennakkomaksuja väliaikaisesti ja kiinteämääräisesti.

54 Asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohdalla pyritään nimenomaan rohkaisemaan jäsenvaltioita noudattamaan kyseisen artiklan 1 kohdasta johtuvaa ilmoittamisvelvollisuuttaan.

55 Toiseksi on todettava, ettei ole myöskään mahdollista hyväksyä sitä Kreikan valtion väitettä, jonka mukaan asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 1 kohdan sanamuoto vahvistaa asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan ohjeellisuuden.

56 Kyseisen artiklan mukaan ilmoitetut tosiasiallisesti toteutuneet ja maksetut menot rahoitetaan komissiolle 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti tiedoksi annettujen määrien rajoissa.

57 Toisin kuin Kreikan valtio väittää, mikään kyseisen säännöksen sanamuodossa ei osoita, että komission olisi nojauduttava todellisiin tietoihin ja otettava siis huomioon jäsenvaltioiden asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan päättymisen jälkeen tekemät korjaukset.

58 Mainitun asetuksen 17 artiklan 4 kohdasta seuraa sitä vastoin nimenomaisesti, että mainitun artiklan 1 kohdasta poiketen seuraamusta sovelletaan, jos kyseisen asetuksen 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitettu kokonaispinta-ala on pienempi kuin kyseiselle jäsenvaltiolle asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen kyseisen varainhoitovuoden määrärahojen yhteydessä esitetty hehtaarimäärä.

59 Tästä seuraa, että komissiolla ei ole, toisin kuin Kreikan valtio väittää, tehdessään päätöksen määrärahojen lopullisesta jaosta velvollisuutta nojautua todelliseen kokonaispinta-alaan vaan yksinomaan pinta-alaan, joka sille on ilmoitettu asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa.

60 Kolmanneksi on todettava asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyllä ilmoituksella tavoitellusta päämäärästä ilmenevän, että päivämäärällä 10. päivä heinäkuuta on tarkoitus antaa komissiolle mahdollisuus tehdä määräajassa päätös jäsenvaltioille myönnettävien määrärahojen lopullisesta jaosta, joten komissiolla ei voi olla velvollisuutta nojautua mainitun päätöksen tekemiseksi muutettuihin tietoihin, jotka on toimitettu kyseisen päivämäärän jälkeen.

61 Tältä osin on huomautettava, että asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan perusteella komissio myöntää jäsenvaltiolle vuosittain alustavat määrärahat objektiivisin perustein, joissa otetaan huomioon erityistilanteet ja -tarpeet sekä järjestelmän tavoitteen saavuttamiseksi vaaditut ponnistelut. Kyseisen artiklan 2 kohdan mukaan alustavia määrärahoja mukautetaan toisessa vaiheessa todellisten menojen ja jäsenvaltioiden toimittamien tarkistettujen menoarvioiden perusteella ottamalla huomioon järjestelmän tavoite ja käytettävät varat.

62 Tässä yhteydessä asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyllä velvollisuudella pyritään mahdollistamaan se, että komissiolla on käytössään tarvittavat tiedot, jotta se voisi vahvistaa määrärahojen lopullisen jaon asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 2 kohdan perusteella.

63 Ainoastaan asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan suppealla tulkinnalla voidaan taata se, että komissio voi mukauttaa ajoissa todellisten menojen perusteella jäsenvaltioille jaettuja määrärahoja, jotka on alun perin myönnetty asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaan vain väliaikaisesti.

64 Tältä osin on huomautettava yhtäältä, että asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 8 kohdan mukaan viittaukset johonkin varainhoitovuoteen ovat viittauksia jäsenvaltioiden tosiasiallisesti jonkin vuoden 16. päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 15. päivän lokakuuta välisenä aikana suorittamiin maksuihin, ja toisaalta, että asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 2 kohdan mukaan komissio päättää myönnettävistä kuukausittaisista ennakkomaksuista hyväksyttyjen maksajavirastojen maksamien menojen perusteella ja l okakuun menojen katsotaan liittyvän lokakuuhun, mikäli

ne maksetaan 1.–15. päivänä lokakuuta, ja marraskuuhun, mikäli ne maksetaan 16.–31. päivänä lokakuuta. Mainitut ennakkomaksut maksetaan jäsenvaltiolle viimeistään sitä kuukautta, jona meno on toteutettu, seuraavan toisen kuukauden kolmantena työpäivänä.

65 Tässä tilanteessa on tarpeen, että jotta jäsenvaltiot voivat ennen kuluvan varainhoitovuoden päättymistä suorittaa viimeiset maksut, jotka liittyvät asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitettuihin menoihin, ja saada komissiolta niistä korvauksen ennen varainhoitovuoden päättymistä kyseisen varainhoitovuoden osalta käytettävissä olevien budjettikohtien mukaisesti, päätös jäsenvaltioille myönnettyjen määrärahojen lopullisesta jaosta asianomaisena varainhoitovuonna on tehtävä ennen sen päättymistä eli ennen 15. päivää lokakuuta.

66 Jotta komissio voi tehdä ja julkaista ennen kyseistä päivämäärää päätöksen määrärahojen lopullisesta jaosta, sillä on komissiota koskevien menettelyllisten vaatimusten vuoksi oltava käytössään kaikki jäsenvaltioita koskevat tiedot viimeistään 10. päivänä heinäkuuta kyseisenä varainhoitovuonna.

67 Tältä osin on huomautettava, kuten asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 3 kohdasta ilmenee, että jäsenvaltiolle myönnettyä määrärahaa ei saa muuttaa erikseen. Kyseisen säännöksen nojalla näet mainitun asetuksen 16 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut kuluvan varainhoitovuoden menojen myöhempää rahoitusta koskevat hakemukset voidaan hyväksyä ainoastaan, jos määrärahoja on käytettävissä sen jälkeen, kun jäsenvaltioille myönnetystä kokonaismäärästä on vähennetty kaikkien jäsenvaltioiden

osalta asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitetut määrät ja 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitetut määrät.

68 Edellä esitetyistä seikoista ilmenee, että komissiota ei voida velvoittaa hyväksymään sille määräajan päättymisen jälkeen toimitettuja tietoja, koska tämä saattaisi estää sitä tekemästä määräajassa päätöksen jäsenvaltioille myönnettyjen määrärahojen lopullisesta jaosta.

69 Tätä tulkintaa ei voida kyseenalaistaa sillä, että komissio on myöntänyt, ettei ole täysin mahdotonta, että se ottaa myöhässä toimitetut tiedot huomioon siltä osin kuin kyse on säädetyn määräajan lyhyestä ylittämisestä ja päätöksen tekeminen jäsenvaltioille myönnettyjen määrärahojen lopullisesta jaosta kyseisenä varainhoitovuonna on mahdollista ennen 15. päivää lokakuuta.

70 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, ettei ensimmäinen valitusperuste ole perusteltu. Se on näin ollen hylättävä.

Toinen valitusperuste, joka koskee useiden yleisten oikeusperiaatteiden virheellistä arviointia

71 Käsiteltävänä oleva valitusperuste jakautuu kahteen osaan.

Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa, joka koskee lojaalin yhteistyön, vilpittömän mielen ja hyvän hallinnon yleisten periaatteiden loukkaamista

– Asianosaisten lausumat

72 Kreikan valtio väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen katsoneen virheellisesti, että kun komissio ei ottanut huomioon Kreikan viranomaisten sille toimittamia korjattuja tietoja ja kun se otti huomioon selvästi virheellisesti tiedot, vaikka sillä olisi ollut riittävästi aikaa sisällyttää kyseiset tiedot päätökseensä, se ei loukannut lojaalin yhteistyön, hyvän hallinnon ja vilpittömän mielen periaatteita.

73 Komissio väittää puolestaan, että nämä väitteet on jätettävä tutkimatta, koska niissä toistetaan väitteet, jotka on jo esitetty ensimmäisessä oikeusasteessa, osoittamatta kuitenkaan, miltä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi on virheellinen.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

74 Toisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa Kreikka väittää, että komission olisi pitänyt lojaalin yhteistyön, hyvän hallinnon ja vilpittömän mielen periaatteiden johdosta yhtäältä jättää ottamatta huomioon sille toimitetut, selvästi virheelliset tiedot ja

toisaalta ottaa huomioon korjatut tiedot, koska sillä oli riittävästi aikaa sisällyttää ne riidanalaiseen päätökseen.

75 Heti alkuun on todettava, että Kreikan valtio pyrkii näin tehdessään kyseenalaistamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 57 ja 59 kohdassa tekemät tosiseikkoja koskevat arvioinnit. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näet valituksenalaisen tuomion 57 kohdassa todennut, että Kreikan viranomaisten 10.7.2006 toimittamien tietojen virheellisyys ei ollut millään tavalla selvää. Toisaalta se on 59 kohdassa todennut, että kun korjatut tiedot toimitettiin komissiolle, komissiolla ei ollut enää riittävästi aikaa ottaa niitä huomioon tehdäkseen riidanalaisen päätöksen määräajassa.

76 Tältä osin on huomautettava, että EY 225 artiklan 1 kohdan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin, koska unionin yleinen tuomioistuin on yksin toimivaltainen määrittämään merkityksellisen tosiseikaston ja arvioimaan sitä sekä arvioimaan todistusaineistoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikaston ja todistusaineiston arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen muutoksenhakuasteena harjoittaman valvonnan piiriin (ks. mm. asia C-104/00 P, DKV v. SMHV, tuomio 19.9.2002, Kok., s. I-7561, 22 kohta; asia C-173/04 P, Deutsche SiSi-Werke v. SMHV, tuomio 12.1.2006, Kok., s. I-551, 35 kohta ja C-38/09 P, Schräder v. YKLV, tuomio 15.4.2010, Kok., s. I-3209, 69 kohta).

77 Esillä olevassa asiassa Kreikan valtio ei kuitenkaan ole osoittanut eikä edes vedonnut siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetty tosiseikasto tai todistusaineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla. Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on siis jätettävä tutkimatta.

Toisen valitusperusteen toinen osa, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun yleisen periaatteen loukkaamista

– Asianosaisten lausumat

78 Toisen valitusperusteen toisessa osassa Kreikan valtio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut virheellisesti, että kun komissio kieltäytyi ottamasta huomioon sille myöhässä toimitetut korjatut tiedot, se ei loukannut yhdenvertaisen kohtelun yleistä periaatetta.

79 Kyseisen jäsenvaltion mukaan komission käyttäytyminen on ristiriidassa jäsenvaltioiden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa, koska mainittu toimielin hyväksyy mielivaltaisesti muiden jäsenvaltioiden määräajan päättymisen jälkeen toimittamat tiedot.

80 Komissio väittää puolestaan, ettei kyseistä väitettä voida ottaa tutkittavaksi, koska siihen on vedottu ensimmäistä kertaa muutoksenhakuvaiheessa ja koska siinä ei mainita niitä perustavanlaatuisia oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja, joihin kyseinen väite perustuu. Se väittää toissijaisesti, että kyseinen väite on perusteeton.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

81 Alustavasti on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että jos asianosaisella olisi oikeus esittää ensi kertaa vasta unionin tuomioistuimessa vaatimuksilleen perusteita, joihin hän ei ole unionin yleisessä tuomioistuimessa

vedonnut, asianosaisella olisi oikeus laajentaa unionin tuomioistuimessa, jonka toimivalta muutoksenhakuasioissa on rajoitettu, kannettaan unionin yleisessä tuomioistuimessa käsiteltyyn asiaan nähden. Unionin tuomioistuin on valitusasioissa toimivaltainen tutkimaan ainoastaan oikeudellisen ratkaisun, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt sille esitetyistä perusteista (ks. vastaavasti asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomio 1.6.1994, Kok., s. I-1981, 58 ja 59 kohta; asia C-266/97 P, VBA v. VGB ym., tuomio 30.3.2000, Kok., s. I-2135, 79 kohta; yhdistetyt asiat C-456/01 P ja C-457/01 P, Henkel v. SMHV, tuomio 29.4.2004, Kok., s. I-5089, 50 kohta ja C-16/06 P, Les Éditions Albert René v. SHMV, tuomio 18.12.2008, Kok., s. I-10053, 126 kohta).

82 On kuitenkin todettava, että siihen Kreikan valtion väitteeseen, jonka mukaan komissio ei ole noudattanut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta hyväksyessään määräajan päättymisen jälkeen muilta jäsenvaltioilta tulevat tiedot, ei ole vedottu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

83 Tämän perusteella toisen valitusperusteen toinen osa on jätettävä tutkimatta.

84 Toinen valitusperuste on siis jätettävä kokonaisuudessaan tutkimatta.

Kolmas valitusperuste, joka koskee ristiriitaisia perusteluja

Asianosaisten lausumat

85 Kreikan valtio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toiminut ristiriitaisesti, kun se on yhtäältä valituksenalaisen tuomion 25, 36 ja 43 kohdassa todennut, että asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetty määräaika on

pakottava, ja kun se on toisaalta mainitun tuomion 59 kohdassa huomauttanut, että komissio voi ottaa huomioon sille myöhässä toimitetut tiedot, jos kyse on määräajan vähäisestä ylittymisestä ja tämä ei estä tekemästä päätöstä määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain.

86 Komission mukaan valituksenalaisen tuomion perustelut eivät ole ristiriitaiset, vaan niissä noudatetaan yhtä ja samaa logiikkaa eli sitä, että lainsäädäntöä sovelletaan asianmukaisesti ja samalla noudatetaan periaatetta, joka koskee lojaalia yhteistyötä asianomaisen valtion kanssa.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

87 Alustavasti on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kysymys unionin yleisen tuomioistuimen tuomion perustelujen ristiriitaisuudesta on oikeuskysymys, minkä vuoksi se voi olla muutoksenhaun kohteena (ks. mm. yhdistetyt asiat C-120/06 P ja C-121/06 P, FIAMM ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 9.9.2008, Kok., s. I-6513, 90 kohta ja asia C-385/07 P, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland v. komissio, tuomio 16.7.2009, Kok., s. I-6155, 71 kohta).

88 Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 25, 36 ja 43 kohdassa todennut, että asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetty määräaika on pakottava.

89 Kreikan valtio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toiminut ristiriitaisesti, koska se on todennut tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa, että jäsenvaltion komissiolle asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan mukaan myöhässä toimittamien tietojen huomioon ottaminen ei ole täysin mahdotonta.

90 Kyseistä väitettä ei kuitenkaan voida hyväksyä.

91 On näet huomautettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 31 ja 32 kohdassa todennut, että asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetty päivämäärä eli 10. päivä heinäkuuta on määritetty, jotta komissiolla olisi tarpeeksi aikaa tehdä ja julkaista ennen 15. päivää lokakuuta päätös määrärahojen lopullisesta jaosta. Mainittu tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa myös todennut, että kyseinen määräaika on jäsenvaltioiden osalta pakottava siinä tarkoituksessa, että niillä ei ole oikeutta vaatia komissiota ottamaan huomioon tietoja, jotka ne ovat toimittaneet sille mainitun määräajan päättymisen jälkeen.

92 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siis ristiriitaisesti toimimatta voinut valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa todeta, että määräajan jälkeen toimitettujen tietojen huomioon ottaminen on mahdollista ainoastaan, jos on kyse kyseisen määräajan vähäisestä ylittymisestä ja jos päätös määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain kyseisenä varainhoitovuonna on mahdollista tehdä ennen 15. päivää lokakuuta. Vaikka valtioilla on velvollisuus toimittaa komissiolle viimeistään kunkin vuoden 10. päivänä heinäkuuta asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, komissiolla on näet omalta osaltaan mahdollisuus ottaa huomioon tiedot, jotka sille on toimitettu kyseisen määräajan jälkeen, ja näin on sen vuoksi,

ettei jäsenvaltioita, jotka ovat ylittäneet kyseisen määräajan vain muutamilla päivillä, suljeta lopullisen päätöksen ulkopuolelle.

93 Kreikan valtion esittämää väitettä perustelujen ristiriitaisuudesta ei näin ollen voida pitää perusteltuna. Kolmas valitusperuste on siis hylättävä.

94 Kaikista edellä esitetyistä seikoista seuraa, ettei yhtäkään Kreikan valtion valituksensa tueksi esittämää valitusperustetta voida hyväksyä ja valitus on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

95 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan, jota sovelletaan työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

96 Koska komissio on vaatinut Kreikan valtion velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, Kreikan valtio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset